Föstudaginn 2. október 1959.

Nr. 139/1958. **Ákæruvaldið** (Guttormur Erlendsson hrl.)
gegn
John Oliver Emmons (Ágúst Fjeldsted hrl.).

Dómendur:
hæstaréttardómararnir Þórður Eyjólfsson, Gizur Bergsteinsson og Jónatan Hallvarðsson og prófessorarnir Ármann Snævarr og Magnús Þ. Torfason.

Fiskveiðibrot.

Dómur Hæstaréttar.

Erlendur Björnsson, bæjarfógeti á Seyðisfirði, og samdómsmennirnir Friðbjörn Hólm og Sveinlaugur Helgason hafa kveðið upp héraðsdóminn.

Friðrik V. Ólafsson, skólastjóri Stýrimannaskólans, hefur framkvæmt athugun á staðarákvörðunum í máli þessu og markað þær á sjóuppdrátt. Samkvæmt hornamælingum yfirmanna varðskipsins kl. 11.27 hinn 16. apríl 1957 reyndist dufl varðskipsins, sem sett var út kl. 09.42 sama dag, um 0,3 sm innan fiskveiðimarka og togari ákærða þá eftir ratsjárákvörðun varðskipsins um 1,2 sm innan sömu marka. Er þessum niðurstöðum eigi hnekkt af neinu, sem fram hefur komið í málinu. Samkvæmt þessu og gögnum, sem rakin eru í héraðsdómi, er sannað, að ákærði hafi verið að ólöglegum botnvörpuveiðum, er varða við lagaboð þau, sem í héraðsdómi greinir, sbr. og lög nr. 4/1924. Þykir refsing ákærða hæfilega ákveðin 100.000,00 króna sekt til Landhelgissjóðs Íslands, og komi varðhald 8 mánuði í stað sektar, ef hún greiðist ekki innan 4 vikna frá birtingu dóms þessa.

Ákvæði héraðsdóms um upptöku og málskostnað ber að staðfesta.

Ákærði greiði allan áfrýjunarkostnað sakarinnar, þar með talin laun sækjanda og verjanda fyrir Hæstarétti, kr. 5.000,00 til hvors.

Dómsorð:

Ákærði, John Oliver Emmons, greiði 100.000,00 króna sekt í Landhelgissjóð Íslands, og komi varðhald 8 mánuði í stað sektar, ef hún verður ekki greidd innan 4 vikna frá birtingu dóms þessa.

Ákvæði héraðsdóms um upptöku og málskostnað eiga að vera óröskuð.

Ákærði greiði allan áfrýjunarkostnað sakarinnar, þar með talin laun sækjanda og verjanda fyrir Hæstarétti, hæstaréttarlögmannanna Guttorms Erlendssonar og Ágústs Fjeldsteds, kr. 5.000,00 til hvors.

Dóminum ber að fullnægja með aðför að lögum.

Dómur sakadóms Seyðisfjarðar 18. apríl 1957.

Mál þetta er með ákæruskjali, dags. í dag, höfðað gegn John Oliver Emmons, skipstjóra á brezka togaranum Wellard, GY 300, til refsingar samkv. 3. gr. laga nr. 5/1920, sbr. 1. gr. laga nr. 5/1951 og 1. gr. laga nr. 81/1952, fyrir brot gegn lögum nr. 5/1920, 1. gr., sbr. 1. gr. laga nr. 82/1952, með því að hafa verið að botnvörpuveiðum við Hvítinga út af Eystrahorni innan markalínunnar samkv. 1. gr. reglugerðar nr. 21/1952, sbr. lög nr. 44/1948 og lög nr. 81/1952, og til upptöku afla og veiðarfæra nefnds togara og greiðslu alls sakarkostnaðar.

Ákærði er kominn yfir lögaldur sakamanna, að eigin sögn fæddur 27. maí 1923. Hann hefur ekki áður sætt ákæru eða refsingu, svo að kunnugt sé.

Í fyrradag var varðskipið Þór á eftirlitsferð við Hvítinga. Kl. 9,42 var dufl sett út við annan togara. Samtímis var togarinn Wellard, GY 300, að bera í Súlur, fjarlægð 2,2 sjómílur.

Kl. 10,00 var haldið að togaranum, er var á leið frá landi, kl. 10,15 blásið með flautunni, kl. 10,16 skotið púðurskoti. Kl. 10,19 stanzaði varðskipið hjá togaranum. Hafði hann þá tekið inn vörpu, en allir 4 hlerar voru hangandi í gálgum. Vænn poki af fiski var á framþilfari og ekki hleypt úr honum, eins og venja er.

Kl. 11,27 var gerð svofelld staðarákvörðun við duflið:

Hvalsnessviti			
Mælifellstindur	>	33°	15′
Búlandstindur	>	33°	39′

Dýpi 97 metrar. Mælingar þessar gefa stað duflsins 0,2 sjómílur innan fiskveiðitakmarkanna og stað togarans Wellards 1,1 sjóm. innan fiskveiðitakmarkanna kl. 9,42. Ákærði tók þátt í að gera staðarákvörðunina ásamt yfirmönnum varðskipsins. Hefur hann þó vefengt þýðingu hennar með þeirri röksemd, að duflið kunni að hafa borizt fyrir straumi frá upphaflegum stað.

Ákærði hefur viðurkennt að hafa verið að togveiðum, nokkru áður en varðskipið kom á vettvang, og hafa lokið við að toga inn vörpuna um kl. 9,35 og siglt síðan á hægri til hálfri ferð líklega í ASA, þ. e. frá landi nokkurn veginn hornrétt á markalínuna. Ef skip hans var 1,1 sjómílu innan línunnar kl. 9,42, hefur staður þess kl. ca. 9,35, þegar lokið var að taka inn vörpuna, verið enn þá nær landi og því einnig innan fiskveiðitakmarkanna.

Ákærði hefur haldið því fram, að straumur hafi verið mikill á þessum slóðum, og kunni duflið því að hafa borizt til á tímabilinu frá kl. 9,42 til kl. 11,27. Á þetta verður ekki fallizt, því að í rannsókn málsins hafa skipherra og tveir stýrimenn staðfest, að staðarákvörðun hafi verið gerð hjá duflinu kl. 9,42 ásamt dýptarmælingu, og hafi niðurstaða þessara mælinga orðið alveg hin sama og kl. 11,27, enda hafi akkerið, sem hélt duflinu, verið fast í botni og ekki náðst upp, þegar duflið var tekið upp.

Þá kveður ákærði hæpið að byggja á miðun varðskipsins við Súlur kl. 9,42, með því að fjallið sé í 29 sjómílna fjarlægð frá stað duflsins og sjólag og veður verið mjög óhentugt til miðana, skyggni slæmt með móðu og skúraleiðingum. Þar sem ákærði hefur ekki fært sönnur að því, að ekki hafi sézt til fjallsins kl. 9,42, og fjallasýn virðist að öðru leyti hafa verið sæmileg, er ekki hægt að taka þessi andmæli ákærða til greina.

Loks hefur ákærði haldið því fram í vörn málsins, að varðskipið hafi stöðvað hann 12,2 sjómílur út af Hvalsnesi, en þangað hafi hann siglt með ca. 2½ sjómílna hraða á klukkustund, frá því að hann hafði lokið við að vinda inn vörpuna um kl. 9,35, og jafnvel stöðvað vélina tvisvar á leiðinni. Hann hljóti því að hafa verið um 7 sjómílur út af Hvalsnesi, þegar hann lauk við að vinda inn vörpuna. Ákærði hefur ekki fært sönnur á þessar staðhæfingar sínar, enda eru þær fram komnar, eftir að rannsókn máls var lokið, og hefur dómarinn ekki getað rannsakað þetta atriði nánar. Er því ekki hægt að taka þessar staðhæfingar til greina.

Með tilvísun til þess, sem hér hefur verið rakið, verður það að teljast sannað með eiðfestum vitnisburðum skipherrans á Þór og fyrsta og annars stýrimanns á varðskipinu, að ákærði hafi fyrir og um kl. 9,35 umræddan dag verið að vinda inn vörpu togarans Wellards, GY 300, á stað, sem var meira en 1,1 sjómílu innan fiskveiðitakmarka, enda hefur ákærði ekki gert nægilega grein fyrir því, hvers vegna hann sigldi frá landi með fisk í poka á þiljum, þegar hann sá varðskipið koma á vettvang. Þykir athæfi ákærða varða við 1. gr. laga nr. 5/1920, sbr. 1. gr. laga nr. 82/1952. Varðar þetta hann refsingu samkv. 3. gr. laga nr. 5/1920, sbr. 1. gr. laga nr. 5/1951 og 1. gr. laga nr. 81/1952.

Þar eð skip ákærða, togarinn Wellard, GY 300, er samkv. mælibréfi 514,24 rúmlestir brúttó, þykir refsing hans með hliðsjón af núverandi gullgengi íslenzkrar krónu hæfilega ákveðin kr. 74.000,00 í sekt til Landhelgissjóðs Íslands, og komi 7 mánaða varðhald í stað sektar, verði hún ekki greidd innan 4 vikna frá birtingu dóms þessa.

Allur afli innan borðs í togaranum Wellard, GY 300, svo og veiðarfæri hans öll að meðtöldum dragstrengjum skal vera upptækt til Landhelgissjóðs Íslands.

Dómsorð:

Ákærði, John Oliver Emmons, greiði kr. 74.000,00 í sekt til Landhelgissjóðs Íslands, og komi varðhald í 7 mánuði í stað sektarinnar, verði hún ekki greidd innan 4 vikna frá birtingu dóms þessa.

Allur afli innan borðs í togaranum Wellard, GY 300, svo og veiðarfæri hans öll að meðtöldum dragstrengjum skal upptækt vera til handa sama sjóði.

Ákærði greiði allan sakarkostnað.

Dómi þessum skal fullnægja með aðför að lögum.